

Samoin eräissä käytännöllisissä kysymyksissä on törmätty yhteen R. I. alueella. Mutta yleinen työllisten neuvosto on voittanut ne.

Toverittaren lukijat, teidän velvollisuutenne on tukea rintamaa sekä puoleita ja yrittää pitää eri mieltä solidarisessa toiminnassa keskenään sekä agitationillanne vaikuttaa siihen suuntaan, että kutomotyöllisten nykyiset mielit yhtyisivät yhdeksi teollisuusluokaksi.

Rohkeasti eteenpäin te uran urttajat kutomoteollisuusalalla. **Valikka joukkonne käsittääkin ainoastaan 12 prosenttia maan kutomotyöllisistä, niin voittonne on 100 prosentin voitto ja häviönne päivävastoin.**

Ja te kutomotyölliset, joita tuo palkan alennus ei ole vielä kohdannut, jotka edelleen työskentelette, tietäkää, että nyt taistelussa olevat toverinne ovat tullinjäljellä, jonne teidät syöstään heti etujoukkojen hävittyä taistelussa. Siis heidän taistelunsa on myös teidän taistelunne. Teidän tehtävänne on auttaa aineellisesti ja siiveilläsi nuo etujoukot suorittamaan taistelusta voittoa.

Kansainvälinen kapitalistinen talousjärjestelmä on joutunut umpikujaan, kapitalismin puitteissa ei ole enää tilaa tuotantovoimien edelleen kehittymiselle. Työväkeväät köyhyvät ja porvaristo on voimaton tuotantoa undistamaan, keinottelu paimistaan paksuu. Tuotanto rappeutuu. Vallalla on maailmanlaajuisen työttömyys. Uuden Englannin kutomotyöllisten lakko on osa siitä taistelusta, jota tänä päivänä käydään Euroopan maissakin. Työpalkat ja tuotteiden hinnat eivät ole sopuunsa. Kaikki nämä ilmiöt välttämättä johtavat luokkataistelun kirjitymiseen kaikissa maissa.

Tässä taistelussa ratkaistaan onko tuotannon johto vähälukuisen porvarien ja ristajien käsissä kapitalismin ja yksityisomistuksen pohjalta, vai ottaako sen käsinsä tuottajien luokka kommunistisella pohjalla.

Taloudellinen kehitys tuo voiton lopulta tuottajien luokan eduksi.

KIRJEITÄ

NEW YORK, N. Y.

Palvelijattarien oloista.

Hyvin harvoin näkee kirjotusta eri tavista Toverittareita täältä New Yorkista, vaikka täällä on niin paljon naisia osastossa ja varmaan sellaisiakin, jotka pystyisivät joskus jostakin kirjottamaan omaan lehteenne. Mutta kuitenkin on se jäänyt tekemättä. En tiedä missä vika on. Kai naiset ajattelevat, että onhan tämä New York niin suuri ja paljon puhuttu paikka ympäri maailman, että kyllä tämän jokainen tietää, vaikka ei täällä mitään lehteen kirjotakaan. On kyllä tosi, että jos ei muuta, niin nimen ainakin on tullut tuntumaan. Mutta tämä ei riitä meille. Meidän pitäisi ruveta tuomaan ilmi mielipiteitämme siitä, mitä olisi ruvettava tekemään meidän, jotka täällä tätä herrasväkiä palvelimme? Olemmeko tyytyväiset tähän mitä meillä nykyään on, vai pitäisikö saada jotain parannuksia.

Usein kuulee valituksia palvelustytöiden keskuudessa siitä, että oli joutunut pois paikastaan kun herrasväki lähti kesälomalle ja seihin on aina tavallista. Ehään meiltä koskaan kysytty jos me tahdomme mennä kesälomalle. Meille annetaan loman silloin kun herrasväki näkee sen hyväksenne. Meillä ei ole nokanoputusta siitä. Silloin taas ovat edessämme nuo juttalaisten paikanvälttyskonttorit, joissa saadaan vuoropöytäni käydä itseämme näyttämässä nolle armollisille rouville, jotka siellä nokkaansa nostellen tekevät kysymyksiä jos jonkinlaisia. Tulevatpa vielä ja sormin osotelevat, että tuo ja tuo heitä miellyttää. Usein joutuu pakosta ottamaan niin vastenmielisen työpalkan, että melkein hirsipuu enempi miellyttää.

Ja sitten se alkaa "jopi." Saat kuulaa uudet säännöt, jolle jo kyllä on monta kertaa ennenkin saanut korvansa avata. Meidän armomme laatii ne niinkuin ohjelman jonkekin tauluun ja se kuuluu niin:

1) Tee työtä niin pitkiä päiviä, että työt tulevat kaikki tehdyksi (olkooppa sitä työtä kuinka paljon hyvänsä);

2) Valmista kaikki hyvin, parhaasi mukaan;

3) Ole nöyrä ja kohtelias siun rouvallesi;

4) Sinun täytyy palvelia minuilla niin kauan kuin tarvitset sinua, sillä minä maksan sinusta kalliin konttorimaksun.

Hyvin harvoin tähän ohjelmaan merkittään vapaa päivää, jolloin voisi edes levähtää, puhumattakaan kurveista tai itsensä kehittymisestä.

Niin ei ole aikaa muulloin kuin joskus myöhään iltasin, jolloin taas tarvitseisi saada levähtää. Tällaista on palvelijan elämä vielä nykyaikana ja se pysyy tämmöisenä niin kauan kuin olemme järjestymättömiä. Kaikkilla työaloilla on jo järjestetty uni-oloin. Miksi eivät sitten perhepalvelijat? Meidän asemamme on yhtäläinen, luononmukainen, kun jollakin muulla työalalla, joissa tuhannet naisetyölliset työskentelevät. Samalla kertaa joukkona voimme saada monet epäkohdat korjatuksi täälläkin alalla. Riippuu ainoastaan meistä itseistämme jos tahdomme parannuksia eli ei. Ruvetaanpa joukolla tätä asiaa oikein ajattelemaan. Etkö tässä ei ole tain muutoksen varaa ja miten sitä ruvetaisiin käsittelemään. Toverillisesti tervehtien

Hilja J.

FITCHBURG, MASS.

Ompeluseuran järjestämässä kenttäjuhlassa Whalom puistossa heinäkuun 10 p:nä ei ollut yleisöä niin paljon kuin olisi ollut suotava. Yhtenä esteenä oli muistakin poiminta aika, joka on juuri parhaimmillaan ja työllisten kun täytyy omat työnsä suorittaa vapaapäivänään, sunnuntaina. Totta kyllä on, että paljon on nykyään osastomme jäsenillä joutilaina lakon tähden, vaan useat ovat vetäytyneet jätteen rannoille lepäämään. Eivät katsoeet kaikki meidän toverit, jotka olivat luvanneet suorittaa ohjelman, tarpeelliseksi saapua tilaisuuteen. Se on, toverit, hyvin paheksuttava, kun kerran lupautuu niin myös lupauksensa täyttää.

Toveritar Hilja Kuokkanen puheessaan sanoi olevan edistysaskeleen, että Fitchburgin ompeluseuran naiset järjestävät tämmöisiä agitatorilaisuuksia, sanoit olevan osastoilla suurilakin ompeluseuroja, jotka kiinnittävätkin vaan huomionsa ompelimeeseen. He eivät käsitä sen työn arvoa, mitä he suorittavat. Missä olisivat ne lukuisat osastojen talot, jos ei juuri ompeluseurat niin paljon tekisi työtä niiden eteen. Ihmeteltävä seikka on se, että ne naiset, jotka niin innolla toimivat ompeluseuroissa, eivät ota osaa muihin osasto-työviin, vaan niissä ala-arvioivat itsensä. Naiset työskentelevät miesten rinnalla teollisuudessa joutuvat kantamaan kolminkertaista taakkaa. Iltasin hoitavat he kotitalouden. Sen lisäksi he suorittavat yhteiskunnalle niin verrattoman tehtävän, että synnyttävät maailmaan uuden ihmisikunnan ja siitä huolimatta väheksymme itseämme. Naisten tulee hankkia itselleen tietoa ja kehittävä itseään. Naiset pelkäävät kokouksissa käyttäviä puheenvuoroja, mutta siihen pitää meidän treenautua. Agitatorikonkitoiden pitää ottaa huomioon, että yhä enemmän naispuolisia tovereita asetetaan kaikkiin osastotehtäviin. Sota työnsä yhä enemmän naisia työmarkkinoille. Kun ensimmäinen nainen astui työmarkkinoille, niin silloin jo yhteiskunta perusta heilahti, mutta maailman sodan aikana se jo lasahti. Työdeparmentin antaman tiedon mukaan 50,000 maista erotetaan vuosittain teollisuuden palveluk-

sesta, että miehet saavat työtä. Mutta sittenkin on naisia vielä suunnattoman paljon kaikilla aloilla. Suojeluskalvoja, joista sos.demokraatit niin suurella paatoksella puhuvat, ne suojaavat naisia vain vissiin rajana saakka. Kun se ei enään ole porvaristolle eduksi, niin suojeluskalvi ei merkitse mitään, onpa laadittu lapsillekin suojeluskalvi, joka määrää kuinka vanhana lapsi saa astua teollisuuden palvelukseen, mutta sitä lakia rikotaan jatkuvasti. Kun nyt naisia erotetaan 50,000 vuosittain, niin joutuvat nuo naiset? Heidät käsitellään palaamaan takaisin kotilieden luo, mutta onko sitten olemassa e-pää kotiliettiä, kun mieskin on erotettu työstä? Suuret joukot juuri näistä naisista joutuvat prostituution uhriksi. Ei ole Amsterdamin kaltainen internationalekaan tullut ajatelleksi, kun se vaati, että naiset ovat erotettavat teollisuuden palveluksesta. Karl Marx jo väitti, että naisia jotka pyrkivät teollisuuden palvelukseen, on valistettava ja heille on maksettava sama palkka samantyyppisistä työistä. Nyt on Euroopassa 15 miljoonaa enemmän naisia kuin miehiä. Kolmas Kansainvälinen on laatinut eri toimintaohjeet eri maiden työllisille. Naiset on saatava käsittelemään, että he eivät astu alentamaan palkkoja ja myös on heidän saatava käsittelemään että yhteiskuntajärjestelmää on muutettava. Ei tule enään takasin se aika, että vanhojen siltojen ylitse kuljettaisiin menneeseen aikaan. Venäjällä on tehty naisten valistamiseksi yhtä paljon kuin muissa porvarivalloissa yhteensä, ei ole meilläkään yhtään ilian alkusta lähtien itseämme valistamaan. Suomen työväenluokan urheet naiset taistelivat miestoverien rinnalla, eikä ole syynä huokkasodan häviämiseen se, että naiset eivät olisi olleet mukana, vaan on se menetty siksi, että Suomen työväenluokka oli johdettu harhaan. Porvarillinen maailmankatsomus on syöryttänyt sellaisen ajatuksen, että naiset ovat vain luonnon pakosta synnyttämiseen uuden ihmiskunnan maailmaan. Mutta nyt ovat Venäjän toverit jo esimerkiksi näyttäneet, että he ovat pystyneet heittämiään porvariston hartelintaan ja pystyneet pitämään vallan käsissään.

Puhuja moitti Fitchburgin naisia, että nyt kun suuri osa osastomme jäsenistäkin taistelee lakkotaistelua ja sentään niin vähän puhutaan niistä siitä meidän päivälehdeksimme ja vielä vähemmän naisten omassa valistuslehdessä Toverittareissa. Tämmöisistä omista asioista pystyy kyllä kirjottamaan joka alnoa ja lehdellä mielihyväillä ottavat ja julkaisevat meidän kirjoituksiamme. Workers Party velvoittaa meitä naisia olemaan kaikissa tehtävissä mukana. Venäjällä seisoa työläisnainen tiydessä koossa miehen rinnalla, hän suorittaa saman tehtävän kuin miespuoliset toveritkin, toisella kädellään rakentaa mutta yhteiskuntaa ja toisella taistelee imperialisteja vastaan. Naisilta vaaditaan "kursssia", jos he aikovat jotakin yrittää. Jos hän lähtee kokoukseen, on ensin suoritettava monenlaiset kotityöt, jos mies lähtee puhumaan, niin nainen valmistaa hänelle valmiiksi kaikki, että hän saa kohdista ja kiinnittää itsensä puheensa valmistelemiseen, jota vastoin nainen kun lähtee, niin on hänen ajatuksensa kiinnitetty monenlaisiin kottioihin. Myös on omaa valistuslehteämme Toverittarta levitettävä ja luettava. Ei riitä meille, että me nimittämme itseämme vasemmistolaisiksi, vaan on meidän myös toimittava. Ja naiset myös voivat toimia jos vaan oikein asiansa ymmärtävät.

Puhe kokonaisuudessaan oli hyvin opettava ja selvä, jota olisi sietänyt osastomme joka naisen olla kuulemassa. Puheen jälkeen lausui toveritar Mandi Lind runon ja Aino Laakso luki murrejutun.

Edelläolevan selostuksen olemme

lainanneet "Eteenpäin" ledestä, sum-
restä valittaen sitä seikkaa, että
Fitchburgin naiset eivät todellakaan
ole katsoeet tarpeelliseksi antaa toi-
minnastaan mitäänlaisia tietoja "To-
veritar" lehdelle, joka juuri on ole-
massa naisten toiminnan selostamista
ja kaikki puolisista käsittelevä varten
järjestöissämme. Toivomme, että
Fitchburgin osaston ompeluseura heiti
ensimmäisessä kokouksessaan valitsisi
kirjeenvaihtajan "Toveritar" lehdelle
ja ryhtyisi innokkaasti kannattamaan
lehteämme.

Toverillisesti: Tolmitus,

MAYNARD, MASS.

Menneitä tilaisuuksia. 20 päivänä
heinäkunta oli S. S. J. osaston agi-
tatorikonkitoita toimesta ilta. Jo-
hon tilaisuuteen oli aikomus saada
maispuhuja. Toveritar Hilja Kuokkanen
oli nimittään lupautunut tule-
maan silloin, vaan jotenkin tullut es-
tetyksi, ja hänen tilalleen saimme
tov. Vilho Romanin. Puheenaimeena
oli naisten valistustyö osastoissa ja
naisjaostojen tehtävät, omistuksen pu-
huja puheessaan yksikertaisen selvästi
esittämään naisen syrjäytetystä a-
semasta johtavan tietämättömyyden
usein johtavan harhaan. Puhetta sen-
rattin hartaasti. Muutkin tämän es-
tetyksi oli sietänyt useampikin
maynardilainen raatajanain olla
kuulemassa, siksi arvokas se oli alal-
laan.

Sunnuntina, 30 päivänä, puhui tov.
Roman kutomolakkolaisten hyväksi
pidetyssä kenttäjuhlassa aiheesta
teollisuusunionismi. Sekä henkinen et-
tä aineellinen tulos oli onnistuneempia
tämän kesästä kenttäjuhlissa.

Kaikki naiset yhteiseen rintamaan.
Tänä aikana kun puhutaan niin pal-
jon siitä yhteisestä rintamasta ja kun
me siihen yhtymisen pidämme välttä-
mättömänä vallankumoukselliseksi työ-
läisille, niin me Maynardin S. S. osas-
ton naisjaoston sekä ompeluseuran
yhteisessä kokouksessa 2. 8. 1922 päi-
timme kutsua koolle kaikki osaston
naiset sekä vasemmistolilkeelle suo-
siolliset niiden arvoksi yhteisen rint-
aman merkeissä. On alkomus syksyn
tullen saada aikaan suuremmat
käsityömyyjäiset ja sen eteen olisi
tehtävä ryntäys. 50 kättä on ollut
tähän tarjontamassa vapaaehtoisesti
omista aiheistaan myymään siveitä
kornompelujaa sekä lämpimää taita-
varoitaa. Joka ei tee omista aiheistaan
saa ompeluseuralta aineet. Tämä on
meidän vetoomukseemme. Tämä ei ole
julken, sillä osaston miehet tove-
rit liikkovat perustan luomisessa
omalle talolle. Siis kaikki neulat ja
sakkapulkot yhteiseen rintamaan nais-
ten suosiollisella avustuksella.

Toverillisesti H. M.

CLEVELAND, OHIO

Jos taas vähän kylhästi, ettei kynnä
pääsisi ruostumaan. Kalkesta näkee,
että syksy on tulossa, yöt käyvät vii-
leiksi. Lehtikin jo puusta varisee ja
päivä yötä pakenee.

Osaston työkokouksessa ensimmäinen
päivä elokunta käsiteltiin paljon asi-
oita, joista kaikesta voi päätellä, et-
tä pian on toiminta alussa. Päätet-
tiin pitää iltaamat poliittisten van-
kien hyväksi ja paljon muutakin hy-
vää tärkeitä. Uusia jäseniäkin oli
taas ilmaantunut hyvä joukko. Mai-
nittakoon niistä ne, jotka olivat saap-
uvilla: Henry Salo, Emmi Salo,
Arvid Nyland, Nestori Kyrölä, Mary
Kyrölä, Elmeri Holberg, Matti Ohvo
ja Otto Riitelä. Kaikki eivät olleet
palkalla jäsenyyttänsä vastaan otta-
massa, jäivät seuraavaan kokouk-
seen.

Kuten sanoin on syksy tulossa. Il-
mat kylmenevät, niin taas jaksaa
toimia, kun eivät ole kesän helteet
rasittamassa. Kun alkaa toimintaa
taas kaikki toimikunnat, niin kukaan
ei saa jäädä syrjään. Paljon teh-
käämme agitatoriontyötä. Se on pa-
rasta, mitä me tarvitsemme. — Nai-